

DESIRE®

Karen Boothová
Snad tentokrát!

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

SNAD TENTOKRÁT!

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

*jistě mi dáte za pravdu, že v zaměstnání a při nej-
různějších pracovních setkáních velmi často mezi ko-
legy přeskočí jiskra. Ovšem vztahy mezi nadřízený-
mi a podřízenými jsou již ve většině firem a institucí
považovány za nežádoucí a nevhodné. Podívejte se
tedy, jak takové ošemetné situace řeší moji hrdino-
vé. Vždyť hrdinka prvního příběhu Podvodník, nebo
milence? dokonce vyšetřuje případ svého bývalého
milence. A v romanci Láska, nebo zrada? se ředitel
firmy sblíží se zaměstnankyní, kterou podezírá z fi-
remní špionáže. V povídce s názvem Snad tentokrát!
podlehne majitel firmy romantice, přestože na ni ne-
věří. Zkrátka, láska překračuje všechna pravidla,
všechny představy a předsudky a mění nás k lepšímu.*

Přeju Vám, abyste si krásně užila četbu.

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

SNAD TENTOKRÁT!

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Best Laid Wedding Plans

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8542-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8543-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8544-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Autumn Kincaidová si zakládala na tom, že je optimistka a že dokáže prožít každý okamžik. Tento přístup bohužel nestačil, aby udržel minulost tam, kam patřila: v minulosti. Zrovna dnes se v bulváru objevil škodolibý titulek: *Svatební organizátorka opuštěná u oltáře. Dcera kontroverzního hollywoodského producenta ponížena a pokořena.*

Stiskla silněji volant stříbrného BMW a vjela do brány Moonlight Ridge, luxusního horského resortu v Asheville, kde jako nezávislá organizátorka zařizovala všechny svatby. Už to byly skoro tři měsíce, co se na ni její snoubenec vykašlal, takže tohle rozhodně nebyla čerstvá zpráva. Bulvár se jen pokusil přihrát vychladlý smutný příběh opuštěné organizátorky svateb. Jaká ironie, že? Stejně o tom všem psali, aby měli výmluvu, že mohou zmínit i jméno jejího otce. To znamenalo víc kliknutí a víc dolarů. Její otec byl mocný mizera a pro spoustu lidí představoval možnost, jak přijít k penězům. A Autumn za to vše platila vysokou cenu.

Povzdechla si a zaparkovala, pak vystoupila a kráčela k hlavnímu vchodu historické restaurace v Moonlight Ridge. Ovšem *restaurace*, to bylo poněkud zavádějící označení. Tohle byla restaurace asi tak, jako palác dům. Byla téměř sto let stará, měla mnoho jídelních sálů a salonků, všechny byly elegantní a vyzdobené originálními detaily, jako třeba ručně vytesávané kameny, podlahy z exotických dřevin nebo mramoru

a tak dál a tak dál. Autumn pro Moonlight Ridge velmi ráda plánovala svatby, ale poslední dobou přitahovala hodně negativní publicity a její smlouva s resortem byla tudíž vážně ohrožená. Už tak bylo dost těžké přesvědčit moderní nevěsty, že staré prostory Moonlight Ridge jsou pro jejich svatbu tím pravým místem. To se ale momentálně měnilo díky právě probíhajícím renovacím. Doufala, že její práce bude konečně snadnější, než jí do života opět zasáhl bulvár.

Při myšlence na všechny ty škody se jí stáhl žaludek, ale věděla, že se musí dívat do budoucnosti a se svým životním údělem se nějak vypořádat. A tak se vztyčenou hlavou vstoupila dovnitř, prošla recepcí a vyšla po širokém schodišti do třetího, administrativního patra, aby se setkala se svou nejlepší přítelkyní a generální ředitelkou celého resortu v jednom, Molly Haskellovou.

V tom, co se stalo, viděla Autumn aspoň dvě světlé stránky. Za prvé už nežila v Los Angeles a byla dost chytrá na to, aby se nikdy nepřestěhovala do New Yorku. Tam by vlnám bulvární škodolibosti nebyla vůbec schopna uniknout. Její domov v Asheville byl tichý a příjemný, lidé tady byli milí, a navíc tu byla více méně anonymní. Nic dalšího si snad ani nepřála, jen to, aby mohla být svobodná. Aby mohla být zkrátka Autumn, organizátorka svateb.

Když se zastavila přede dveřmi ředitelčiny kanceláře, přišla jí na mysl další světlá stránka: její nejlepší přítelkyně a důvod, proč se vlastně vůbec vrátila do Asheville, Molly. I když věděla, že spolu budou mluvit o jejich problémech, cítila vděčnost, že tohle vše bude probírat právě s ní.

Molly vzhledla od svého stolu; u ucha držela telefon a její obvykle jasné zelené oči byly naplněny starostmi. Mávla na Autumn, aby šla dál, pak se otočila na židli a zadívala se na hory porostlé bujnou vegetací. Červen byl v Asheville vážně nádherný a stromy i květiny ve zdejším klimatu neuvěřitelně prospívaly. Autumn

se posadila a trpělivě čekala, i když vnímala, jak se jí třesou nohy.

„Chápu. A doufám, že najdete jiné vhodné místo pro svou svatbu,“ řekla Molly do telefonu osobě, s níž mluvila.

Autumn se sevřel žaludek. Další nevěsta zrušila zdejší objednávku? Tohle už se dělo hned poté, co se vynořila první dávka negativní publicity; když tehdy zůstala stát u oltáře bez ženicha. Jako by nestačilo zlomené srdce, musela být ještě ponížena, a navíc utrpěla profesionální škodu.

„Zajisté. Hned dám příkaz, aby vám vrátili na účet zaplacenou zálohu. Dejte nám, prosím, vědět, kdybyste si to rozmysleli.“ Molly se znovu otočila s celým křeslem, položila telefon a mile se na Autumn usmála, i když ta v jejím úsměvu zaznamenala i... lítost. „Jak se máš? Držíš se?“ zeptala se.

„Chtěla jsem říct, že jsem v pohodě, ale teď už si tím nejsem tak jistá. To byla další zrušená objednávka?“

Molly zamrkala. „Bohužel ano. Blair Morganová. Volala její matka a řekla, že se jim nelíbí, co se o tobě píše. Zřejmě si s dcerou taky neuvědomily, kdo je tvůj otec.“

Autumn cítila nekonečné zklamání. Tak se snažila, aby Blair a jejího snoubence získala, ale celou dobu věděla, že nevěsta má velmi problematickou matku. „Tohle mě ani nepřekvapuje. Jsem jen zklamaná. A zahanbená.“

„Je mi to moc líto.“

„Víš tentokrát pan Holloway o tom článku? Víím, že minule se ti podařilo ho toho ušetřit.“

Jameson Holloway byl majitelem Moonlight Rigde. Byl před několika dekádami zdejším ředitelem a Tip O'Sullivan, tehdejší bezdětný majitel resortu, mu vše odkázal v závěti. Autumn by se vůbec nelíbilo pomyslení, že Jamesona zklame. Byl to laskavý a velkorysý muž a v Asheville ho všichni měli moc rádi.

„Myslím, že to neví. Mack a já děláme, co můžeme, abychom ho uchránili před všemi stresujícími zprávami. A taky před ním schováváme doutníky.“

Autumn se tiše zasmála. Jamesonova láska k doutníkům byla všeobecně známá, ale před několika měsíci měl malou mozkovou příhodu, a to znamenalo, že je s kouřením konec. Molly jí dokonce řekla, že když se mluvilo o mozkové příhodě, znamenalo to ve skutečnosti to, že jen těsně unikl náhlé smrti z mozkové výdutě. Naštěstí se podle všeho poměrně dobře zotavoval ve svém domě na pozemcích Moonlight Ridge. Všichni ale o něj měli pořád starost; zejména jeho tři adoptivní synové – Mack, Grey a Travis. Bratři se momentálně vraceli do Asheville ze svých různých domovů ve Státech, aby na Moonlight Ridge dohlédli, než se Jameson zcela uzdraví.

Mack tento úkol převzal jako první a pak, během několika dalších měsíců, přijde řada i na Greye a Trávise. Vzešlo z toho mnoho dobrého, vždyť Mack a Molly, kteří spolu chodili na střední škole, se do sebe znovu zamilovali. Autumn jí to moc přála, i když se její vlastní vztah nevyvinul zrovna tak, jak doufala.

„Doufám, že se ti celou tuhle věc podaří před panem Hollowayem utajit,“ řekla Autumn. „Jared mě opustil už před třemi měsíci. To snad už není žádná novinka, ne?“

Molly vstala z křesla, obešla stůl, dřepala si k Autumn a vzala ji za ruku. Pak se na ni zadívala svýma zelenýma očima a zastrčila si pár neposlušných blond kadeřů za ucho. „Není a je. Myslím, že se tak snažíš nechat to za sebou, že si neuvědomuješ, jak čerstvé to ještě v myslích mnoha lidí je.“

Mohla by to být pravda? Autumn tomu nechtěla věřit. „Já jsem bojovnice. To přece víš. Opráším se a jdu dál.“

„A já si vážně myslím, že se ti to neskutečně daří.“
Autumn měla Molly moc ráda. Seznámily se, když

jim oběma bylo jedenáct. Autumnina rodina přijela z Los Angeles do Moonlight Ridge na prázdniny. Mollyin otec pracoval pro Jamesona, a když zemřel, Jameson nechal rodinu bydlet na pozemcích. Molly a Autumn se poprvé potkaly, když Autumn venčila jejich psa, ten se jí vyvlékl z vodítka a utekl k jezeru. Molly Autumn pomohla štěně co nejdřív najít, aby se o tom nedozvěděl její prchlivý otec.

Tak mezi nimi započalo přátelství, které ještě zesílilo, když se Autumnina rodina příští rok opět vrátila. Třetí rok už nepřijeli, ale dívky zůstaly v kontaktu, i když poměrně řídkém. Obě však věděly, že jejich přátelství nepoškodí čas ani vzdálenost a že když se znovu setkají, okamžitě naváží tam, kde skončily. Síla jejich pouta byla právě tím, co Autumn přimělo přijet právě sem, když jí věci v LA začaly přerůstat přes hlavu.

„Děkuju. Moc si toho vážím,“ usmála se Autumn. „Postarám se, aby nám už žádná další nevěsta nezrušila objednávku.“

Molly si skousla spodní ret a Autumn vycítila její váhání. „Jasně. Co se toho týče... Mack mi dnes ráno pověděl, že si myslí, že by se jeho bratři měli víc zapojit do svatebního byznysu. Aspoň na nějakou dobu. Dokud se to všechno nepřežene a dokud nebudeme zase mít pod nohama pevnější půdu. Možná až dostaneme pár dalších objednávek.“

Tohle Autumn nebrala. Kdyby se zapojila Molly, to by snad šlo. Ale bratři? „Co ti vědí o svatbách? Mack má pivovary. Travis je šéfkuchař a ten poslední je architekt, ne?“

„Ano, Grey je tak zvaný zelený architekt. Specializuje se na pomoc velkým společnostem, které chtějí stavět ekologicky. Myslím, že to bude právě Grey, s nímž budeš spolupracovat.“

„Stavby a svatby. To dává dokonalý smysl.“ Autumn nechtěla obrátit oči k nebi, ale tohle byla Molly, která Autumnin smysl pro humor dobře znala.

„Mack ho ještě musí přemluvit. Dnes se vrací do Asheville.“

„Na jak dlouho?“

„Jen na léto. Nechce tu zůstat o nic déle, než musí.“

Autumn se tohle uspořádání nelíbilo, ale neměla na vybranou. Způsobila problémy, takže je musí napravit. „Dobře.“

„Podívej, vážně si myslím, že to bude v pohodě. Grey ví, jak řídit úspěšné podnikání, a na čísla je skutečný talent. O ashevillských rodinách toho taky hodně ví, protože tady dlouhou dobu žil, už jen to se může dost hodit.“ Molly se postavila a vrátila se do svého křesla.

Autumn se objala kolem pasu. Měla pocit, že od chvíle, kdy ji Jared opustil, šlo všechno nějak šejdrem. Nejdřív se zdálo, že je pro ni dokonalý: muž s velkými sny, ale zároveň nohama na zemi. Ale jejich láska i vysněná svatba šly k čertu, když Jared dostal nabídku pracovat v New Yorku pro velkou makléřskou firmu, jednu z těch, které mají majetek s absurdním počtem nul. Požádal Autumn, aby s ním jela, ale ten návrh mu nešel moc od srdce. Už v té chvíli měla pocit, že je něco špatně. Báł se, že by mu její nechvalně proslulá rodina mohla poškodit zbrusu nové kariérní vyhlídky. Nevyjádřil to tolika slovy, ale jeho tvář, a nakonec i jeho činy jí sdělily vše, co potřebovala vědět. Autumn bylo jen líto, že se ji rozhodl obětovat tři dny před svatbou. Bylo by hezké, kdyby se to dozvěděla aspoň trochu víc dopředu.

Navzdory zlomenému srdci Autumn nelitovala svého rozhodnutí zůstat v Asheville. Tady si vybuodovala kariéru z ničeho. Tady měla Molly, která jí vždycky stála po boku. Toto bylo místo, kde se cítila v bezpečí. Nehodlala se k tomuto všemu obrátit zády, a i toto rozhodnutí jistým způsobem vrhlo stín pochybností na to, co si myslela, že k Jaredovi cítí. Bylo očividné, že jejich vztah nestál na nejpevnějších základech. „Je to moje chyba. Zamilovala jsem se do špatného chlapa.“

Molly přikývla. „Já vím. A je mi to líto.“

Autumn cítila slzy v očích, ale nechtěla plakat, dokonce ani před svou nejlepší přítelkyní. Věděla, že se musí sebrat. „Jsem v pohodě. Jared a já... prostě jsme si nebyli souzeni.“ Sundala si brýle a vyčistila si je lemem blůzy. Svět se rozostřil, a tak si je raději zase nasadila.

„Neměj obavy. Jsem si jistá, že všechno zvládneš. V osobní i pracovní rovině. A Grey ti určitě bude hodně pomáhat.“

Greyovým angažmá si Autumn pořád ještě nebyla jistá. „Co když odmítne? Nejsm přece zaměstnan-kyně Moonlight Ridge. Jsem na volné noze a pracuju sama pro sebe.“

Molly stiskla rty a znovu to vypadalo, že se necítí úplně pohodlně. „Protože se dělíme o zisky z těch svateb, přišla bys o velkou část svých příjmů. Mohla by sis dovolit od toho odejít? Na tvém místě bych se snažila udělat všechno pro to, aby byli Hollowayovi spokojení.“

„Znamená to, že je moje smlouva s vámi ohrožená?“

„Svatby jsou obrovským zdrojem příjmů pro celý resort. A bratři Hollowayovi zrovna teď procházejí všechny aspekty zdejšího podnikání. Chtějí si být jistí, že Jamesonova finanční budoucnost je zajištěná. Kromě toho, kdyby se příjmy začaly snižovat, možná by nebyl jiný způsob, jak Moonlight Ridge zachránit.“

„Takže odpověď na moji otázku je ano.“

„Nemysleme hned na nejhorší scénář. Teď se soustřeď na to, abys ukázala Greyovi, jak tvrdě pracuješ na tom, aby svatba v Moonlight Ridge byla pro každou nevěstu nejlepší volbou.“

„Dobře. Samozřejmě udělám všechno, co mi radíš. Nevzdám se jen kvůli pár nerovnostem na silnici. Nebo kvůli matce nevěsty, která je ze mě nervózní.“

„Tak se mi to líbí.“ Molly se usmála a vstala. Autumn to vzala jako znamení, že jejich schůzka je

u konce, a také se postavila. „Navíc... Dívej se na tu lepší stránku.“

„Na lepší stránku?“

Molly stiskla Autumn rameno. „Ano. Když ti bude pomáhat Grey, bude to výhra. Je hrozně milý, sexy a nezadaný.“

„Určitě by nebylo nejchytřejší zaplést se s mužem, který momentálně drží v rukou celou moji kariéru.“

„To ale neznamená, že pracovat s ním nebude zábavné.“ Molly se na okamžik zatvářila zamyšleně. „I když... Vlastně si ani nepamatuju, že bych ho kdy viděla zábavného.“

Tak to se vážně už ani nemůžu dočkat, až s ním budu pracovat. „Zpomal, Molly. Nesnaž se mi toho Greye Hollowaye vymalovat v tak dokonalých barvách.“

Přestože byl Grey Holloway v Asheville nedávno, když přestoupil práh domu svého adoptivního otce, bylo to, jako by cestoval časem.

„Haló? Macku!“ zavolal ve velké chodbě na svého bratra.

„Jsem tady nahoře,“ odpověděl Mack odkudsi ze druhého patra.

„Už jsem na cestě,“ zamumlal Grey, prošel prostorou kuchyní a jídelnou k zadnímu schodišti.

Jameson žil na pozemcích Moonlight Ridge v domě, který byl renovovanou farmou. Všude kolem Greye byly připomínky toho, že i on tady kdysi bydlel: na stěnách visely zarámované fotografie jeho a jeho bratrů, z oken viděl krajinu, která pro něj tehdy byla domovem, vlnící se kopce, svěží tráva na pastvinách, vzrostlé zdravé stromy. Tyto vzpomínky byly pro Greye stejně vzácné jako vzduch, který dýchal. Když ho Jameson v osmi letech zachránil z nefunkční rodiny a přivítal ho do této milující a stabilní domácnosti, doslova mu zachránil život. Totéž udělal i pro jeho adoptivní bratry Macka a Travise. I teď, o dvacet let později, mu za

to Grey byl nekonečně vděčný, a byl si jistý, že Mack a Travis to cítí stejně.

Některé části jejich sdíleného života však nebyly tak skvělé, jako třeba ta autonehoda, která mezi ně vrazila klín. Ta noc v Mackově staré dodávce byla vážně hrozná, temná a chaotická. Emoce byly na maximu a Grey si nerad vzpomínal na to, jak se přestal ovládat a pustil se do svých bratrů. Doběhla ho léta, kdy byl neustále ten klidný, kdo uhlazoval veškeré konflikty. Tu noc ztratil nervy a řekl pár ošklivých věcí, které nemohl vzít zpět. A pak Mack nezvládl jednu zatačku a životy jich všech byly navždy změněny.

Téměř ztratili Travise a Grey se tehdy zapřísahal, že se už nikdy nepřestane ovládat. Při té myšlence se mu stáhlo hrdlo. Přes slib, který si dal, se nikdy nepřenesl přes hluboký pocit viny. Ale na druhé straně... ani Mack a Travis nebyli žádní andělé. Mack *rád provokoval a* Travis... no... tehdy by vůbec nebyli venku a v autě, kdyby se nesnažil v bouři zachraňovat jednu dívku, která o něj nestála. Sice nebyli biologičtí sourozenci, nebyli si dokonce ani podobní, ale síla jejich pouta z nich dělala nepřemožitelnou trojici. Tu noc se rozkmotřili a Grey si nebyl jistý, jestli si *někdy budou tak blízcí jako předtím. On a* Mack se o to snažili. Travis byl tvrdší oříšek, ale on taky ztratil nejvíce.

Na vrcholku schodiště byly ložnice, které kdysi obýval. Ani jedna však už nevypadala jako tehdy. Po deseti letech, kdy je Jameson prosil, aby už konečně přijeli všichni zároveň a usmířili se, se rozhodl celé druhé patro zrenovovat a ze všech tří ložnic udělat samostatné jednotky. *Bude tu spousta prostoru pro každého z vás, kdybyste si chtěli s sebou přivést přítelkyni, řekl jim. Nebo možná později i své ženy a moje vnoučata.*

Jameson jejich výmluvy nebral. Byl sentimentální a měl tak měkké srdce... Ale na druhé straně byl i silný a tvrdohlavý. Díky renovacím se Mackovi podařilo snáze najmout pečovatelku a sestru pro Jamesona,

Giadu. Když byli chlapci malí, byla v Moonlight Ridge hospodyní. Pak odešla na zdravotní školu a po několika letech na Floridě, kde v nemocnici pracovala na jednotce intenzivní péče, se vrátila do Asheville a momentálně obývala Mackův starý pokoj.

Na konci chodby byla Jamesonova domácí pracovna. Do chodby dopadalo světlo, které Greyovi sdělilo, kde Mack je.

„Vítá tě o tom, že tady nahoře kramaříš?“ strčil dovnitř hlavu. Vypadalo to, jako by se pracovním prohnalo tornádo. Všude ležely poházené složky, papíry a šanony.

„Tak jsi zpět,“ podíval se na něj Mack, hodil na Jamesonův stůl bankovní pořadač a šel bratra obejmout. „Jaký byl let?“

Grey poplácal Macka po zádech. I přes to objetí mu připadalo, že je mezi nimi jakási vysoká zeď. Zmizí někdy? „V pohodě. Musel jsem v Charlotte přisedat, ale aspoň jsem udělal nějakou práci.“

„Jak to vypadá s plány na pivovar?“ zeptal se Mack, ustoupil a pousmál se.

„Už je to skoro hotové.“ Grey momentálně pracoval na architektonickém návrhu pivovaru, který měl Mack *v plánu umístit v opuštěné kamenné stodole na pozemcích*. Mack se během posledních deseti let stal skutečným magnátem ve světě piva. Po celé zemi měl pětadvacet poboček, které vyráběly a distribuovaly jeho řemeslná piva. Měl své architekty, ale přál si, aby tento pivovar navrhl Grey. Byla to z jeho strany olivová ratolest a Grey ji velice rád přijal.

„To je skvělé. Jsem hrozně rád, že na tomhle pracujeme spolu,“ řekl Mack.

„Já taky. Měli bychom si to tam společně projít a promluvit si o detailech. Budu tady jen do Svátku práce, takže čím dřív, tím líp.“ Grey dokázal jen stěží uvěřit tomu, že přijel do Asheville na tak dlouho. Když před více než deseti lety odjížděl do New Yorku